

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΜΑΣ ΕΙΝΕ ΜΟΝΟ
ΕΚΑΤΟ ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ ΚΟΣΤΙΖΕΙ
ΔΥΟ ΔΡΑΧΜΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΞΙΖΕΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΦΗΜΕΡΙΔΑ — ΜΙΣΗ ΜΕΡΙΔΑ — ΓΕΛΟΙΑ ΚΑΙ ΚΛΑΜΑΤΑ — ΠΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΜΑΤΑ

Χίλια έννιακεία δύο
και τριάντα.
Σφίγγει ή φτώχεια και τὸ κρῶ
Κόσμε νταγι ἄντᾶ.

Εἰκοσιμία τοῦ Γενάρη
Κ' ἕνας ἕνας ἀριβάσει
διπλωμάτης στὴ Λωζάνη
ὅπου βράζει τὸ καζάνι

Ἐχομεν πέμπτο νόμοιο,
Ὁ Μπρύνικ δὲν πληρώνει
Κ' ἄλλοι πολλοὶ ἐτοιμάζονται
νὰ ρίξουνε κανόνι.

Βγαίνει τὴν Πέφτη
Ἄλλοι στὸν κλέφτη
Καὶ κατεργάρη
Πάρεν δὲν πάρει.

Στὸ Βουναράκι ἂν ἀνεβῆς
Σ' ἓν ἄνωγγο δρομάκι
Καὶ σὲ καλυβοσιτάκι
Ἀστυνόμει, θὰ με βρῆς.

ΚΥΡΙΟΝ ΔΡΩΡΟΝ

Ὁ «Τρίβολος» ἂν καὶ σαχαινε-
τὰ κύρια ἄρθρα εὖν τὶς ἀμαρ-
τίες του εἶνε ὑποχρεωμένος σήμε-
ρὰ ὑπερκεύσει τὴν ἀδυναμίαν του.
Μεγάλα διεθνῆ ζητήματα ταρα-
σοῦν τὴν ὑφήλιον. Τὰ διπλωματικά
παρασκήνια ἐγέμισαι ἀπὸ ἀκάνθας
καὶ τριβόλους. Τὰ προβλήματα εἶνε
τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ὥστε δὲν εἶνε
δυνατὸν μία ἐφημερίς, σεβασμένη
ἑαυτήν, νὰ τὰ χειρισθῇ ἐπιπολαιῶς.
Ἐς θέσωμεν λοιπὸν ἐπὶ ἐγχο-
ρίου τάπητος, δηλ. καρπέτας, τὸ
μέγιστον ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων.
Καὶ ἄς τὸ κινῶμεν μετὰ πρῶ-
της ἀπὸ ὅλας τῶν τὰς πλευράς.
Βλέπομεν τὸν ἀθλιὸν τὸν οὐτίδα ἂν
καυκαλάριον Μπρύνικ νὰ κινῶσιν
ὅλους τοὺς διπλωμάτας—μηδὲ τοῦ
κ. Βενιζέλου ἐξαιρουμένου—σὺν
μύγες καὶ νὰ ἐκσφενδαίνωσιν ἑνα-
τίων των τολύπες καπνοῦ ἀπὸ ἕνα
χοιτῶν ἀρωματικὸν πύρον Ἀβά-
νας. Ἡ περιφρονητικὴ στάσις του
ἀποτελεῖ ἵταμὴν πρόκλησιν κατὰ
τῶν κεφαλαιούχων ὅλου τοῦ κόσμου
παλαιῦ καὶ νέου, ἐναντίον τῶν
ὁποίων προχθὴς μόλις ἔστρεψε τὸ
μέγα τηλεβόλον τῶν 42, ρίψας
τὴν πρώτην ἐκφοβιστικὴν βολήν.

Τὶ τοῦ ἐπτάκτισαν οἱ κεφαλαιούχοι;
Εἶνε τόσον καλοὶ ἄνθρωποι ὅλοι
των! Ἐν καιρῷ εἰρήνης τοακίζου-
ται διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὴν
ἀνθρωπότητα τὰ μέσα τῆς βασι-
λείας της, δηλαδὴ ὅπλα καὶ πυρο-
μαχικά, κατὰ τὸ σέφον παράγγελ-
μα εἰδὸν θέλει εἰρήνην παρασκευά-
ζου πρὸς πόλεμον». Καὶ ὅταν ἀρ-
χίσῃ ὁ πόλεμος ἐργάζονται φιλοτί-
μως καὶ εὐσυνειδήτως μέρα καὶ
νύχτα, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν καὶ
πάλιν τὴν ἐπάρκειαν τῶν πυρομα-
χικῶν, δι' ἃν θὰ καταβληθῇ ὁ ἕνας
ἀπο τοὺς ἀντιπάλους καὶ θὰ ἐπα-
νέλθῃ ἡ εἰρήνη.

Τοὺς κατηγοροῦν ὅτι ὑποβάλ-
πουν τὸν πόλεμον μετὰ κατακτητι-
κοὺς σκοποὺς καὶ διὰ τὴν τοποθέ-
τησιν πλεοναζόντων βιομηχανικῶν
καὶ γεωργικῶν προϊόντων. Εἶνε κα-
θαροὶ συκοφαντίαι.

Ἐὰν ὑποβάλουν κάποτε τὸν πό-
λεμον—δὲν τὸ ἀρνούμεθα βλέπετε
—τὸ κάμου μετὰ καλὸν σκοπὸν καὶ
ὄχι διὰ νὰ κερδοσκοπήσουν. Τὶ πταί-
ουν αὐτοὶ ἀφού αἱ ἀπόγονοι τῆς
Εὐας δὲν κάμου οἰκονομίαν εἰς
τὰς γεννήσεις; Εἶνε ἐξηκριβωμένον
ὅτι ἡ ἀνθρωπότης πληθύνει ἡμέρα
τῆ ἡμέρα διότι οἱ θάνατοι δὲν ἰσο-
φαρίζουν τοὺς τοκετούς. Πῶς θὰ
χωρέσωμεν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας
τόσοι ἄνθρωποι; Τὶ θὰ φάμε; Πῶς
θὰ ντυθῶμε; Ἄλλοτε ὁ Θεὸς
ἦτανε περισσότερο καλὸς μετὰ τοὺς
ἄνθρώπους καὶ δὲν ἔπαυε νὰ φρον-

ΜΕ ΤΙ ΘΑ ΑΣΧΟΛΗΘΗ Η ΣΥΝ- ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΛΟΖΑΝΗΣ.

τίξη διὰ τὴν ἀραίωσιν τοῦ γένους
των. Ἄπο καιροῦ εἰς καιρὸν μετε-
κάλει πλησίον του τοὺς πλεονάζον-
τας διὰ κατακλυσμῶν, λοιμῶν σει-
σμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα. Σήμερον ὁ
Θεὸς ἐγκατέλειψε τὸν κόσμον εἰς
τὴν τύχην του. Καὶ δὲν ἀπέμεινε
ἄλλο ἀντιφάρμακον κατὰ τῶν κα-
κῶν συνεπειῶν τοῦ νομίμου ἔρωτος
ἀπὸ τὸ πῦρ καὶ τὴν μπιγιοπέταν.
Ἐοφείλωμεν λοιπὸν νὰ εἰμεθα εὐ-
γνώμονες πρὸς τοὺς κεφαλαιούχους,
οἱ ὅποιοι φροντίζουν διὰ τὴν ἀν-
θρωπότητα μετὰ τὴν ἐστοργίην, ὑπο-
καθιστῶντες τὴν ἀπρόθυμον θεῖαν
πρόνοιαν.

Τὶ ζητεῖ λοιπὸν ὁ Γερμανὸς πα-
λοκαυκαλάριος; Τὸν εἰδοποιούμεν
ὅτι δὲν εἰμεθα διαθεσμένοι νὰ ἀνε-
χθῶμεν τὴν προκλητικὴν στάσιν
του. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι
ἔκαμεν ἀσχῆμα νὰ ρίξῃ τὸ κανόνι
τόσον πρόωρα καὶ νὰ θέσῃ εἰς κίν-
δυνον τὰ σχέδια τῆς Ἑλληνικῆς
ἀντιπροσωπείας, ἢ ὅποια ἐλπίζει νὰ
κατορθῶσιν νὰ συντίσῃ ἐπὶ τέλος
τοὺς διπλωμάτας τῆς γῆς ἐν Λω-
ζάννῃ καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν ὄψιν
του Κόσμου.

Συμβουλευόμεν τὸν κ. Μπρύνικ
νὰ καθίσῃ φρόνιμος. Ἄλλως θὰ
ἐπανέλθωμεν, καὶ τότε οὐαὶ καὶ ἄλ-
λοῖς μόνον εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας.

ΕἶΠΑΝ ΤΑ ΚΑΛΙΣΤΕΙΑ ΝΟΣΤΙΜΑ ΠΟΛΥ ΚΙ' ΑΣΤΕΙΑ

Πλήθος καὶ πάλιν ὁμορφίδες
μαβροματοῦσες καὶ ξανθίδες
μᾶς ἦσαν στὴν Ἀθήνα
καὶ τὰ περνοῦμε φίνα.
Παράξενες οἱ φετεινές
λυγνές, μοντέρνες καλλονές,
Ἄτροφικές εὖν κίσσοις
οἱ Ἑλληνίδες Μίσσοις.
Νὰ δῆτε κούφια πλάσματα
ἄνοστα ναροβράσματα
γυμνές μὲ καὶ ντυμένες
κι' ὡς τὴν κορφή βαμένες.
Μορφές Μακεδονίτικας
Χιώτικας κι' Ἀρβανίτικας
καὶ Πειραιωτοπούλες
κυράδες, πλύστρες, δούλες.
Ἦσαν ἀπὸ τὰ πέρατα
τοῦ Κράτους, πλήθος τέρατα
ὄχρα καὶ πειναλέα.
(Ἄνοιξτε τὴν αὐλαίαν.)

«Νὰ μὴ χασομερῶσιν ἢ ἐπιτροπή,
— φωναίξῃ ὁ Προεδρὸς—χωρὶς
[ντροπή
ἢ κάθε μιὰ ἀπὸ οὗς ἄς παρῇ
σὲ ἰδιαίτερο δωμάτιο ἕναν Πάρη.
Καὶ γένηκεν ζευγάρια
Μίσσοις καὶ παλικάρια.

Καὶ γδύνεται ἢ κάθε Μίς...
(Νάμωστε Πάρηδες καὶ μεῖς!
Ἄλλος κινῶσιν σεβασρὸς
κι' ἄλλος μετὰ ματογυάλια
τὴ Μίς του ψάχνει σὲ γυατρός.
Καὶ δόστου τρέχουν σάλια...
Ἄνατριχιάζουν οἱ γυμνές
καὶ τρέμουν οἱ κριτάδες...
Καὶ λαχταροῦνε οἱ καλλονές
νὰ γίνουν Μίς Ἑλλάδες
— Γύρν' ἀπὸ δῶ, γύρν' ἀπὸ κεῖ
καὶ γύρε λίγη πίσω.
Σκύψε νὰ δῶ φορεῖς βρακί ;...
Εὐδα!.. Θὰ σὲ ψηφίσω.

Μὰ καὶ στὴν Ἀκαδημία
κάναν φέτος Καλλιστεία.
Τὰ Κάλια, τὰ Νάτρια
Πρωτόζωα καὶ Πάτρια
κι' οἱ καθαρευουσιάνες
τῆς Γλώσσας οἱ ρουφιάνοι
τὰ Μαμουθ κι' οἱ Βρυκολακοὶ
πῶχουν τὸ νερὸ στ' αὐλάκι
μέσα στὸ Γηρόκομιό,
ἔβλεπε ὅλοι τὸ Βραβεῖο.
Στὸ τέλος βγήκε Μίς Ἑλλάς
ὁ Τιμοκέων Ἀμπελάς.

Κ' οἱ Βουλευταὶ μετὰ στὴ βουλῇ
κάνετε καλλιστεία.
Κι' ἀπὸ τὴ Γερουσία,
οἱ ὑποψήφιοι πολλοὶ.
Λεπτέρης καὶ Μιχαλαντρὲς
Σεφεύλης Καφαντάρης
Παπαναστάσης, πέρ-Ἀντρές
Βουρλούμης, καὶ Τσαλντάρης
ὁ Δίγκας κι' ὁ Κυπριανός
Βότσαλος καὶ Βαστάνης
ὁ Ζαβιτσάνος ὁ κλεινὸς
Μαρῆς ὁ καλπουζάνης,
κι' ὁ Στέλιος κι' ἄλλες καλλονές..
Μιὰ-μιὰ βγαίνουν στὸ βῆμα
κι' ἀρχίζουν παραχρημά
τὰ θεωρεῖα μετὰ φωνές
νὰ κρῖνουνε τὰ κάλλη,
ὥσπου νὰ καὶ προβάλλει
στὴν Αἴθουσα ἕνας ποντικὸς
πελώριος καὶ βαρβάτος,
τετραπαχος χορτάτος.
Εἶδε ὁ Λαὸς ὁ νησιτικὸς
τὸν πόντικα στὴ μέση
κι' ἀπόμεινε ἐκστατικός!
«Πέσωμεν Λαὸς ἑσ' ἀρέσει ;
(περήφανος ῥωτᾷ ὁ Μαρῆς)
Γέννημα θρέμμα Ἑλληνικὸ
καὶ θηλυκὸς ἄμ' τὶ θαρρεῖς!
Κύτα παρουσιαστικὸ !
Τὸ Κεντρικὸ Ταμεῖο
ἔθρεψε τέτοιο ποντικὸ
πὺδ ἀξίζει τὸ βραβεῖο.
Κριτὴ λαί ! Πῶς δὲ μιλάς ;»
Εἶπε ὁ Μαρῆς. Καὶ μετὰ χαρὰ
κράζουν τὰ θεωρεῖα σούρα !
Ζήτην λοιπὸν ὁ ΜΥΣ ἙΛΛΑΣ!

ΤΡΙΒΟΛΕΤΟΣ

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ - ΤΡΙΒΟΛΟΙ ΚΑΙ ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

Τὸ φύλλο ἔχει Διευθυντὴ
Υπεύθυνον Συντάχτη
Μὰ καὶ Ἀρχισυντάχτη
Καὶ γὰρ Διαρθωτὴ
Πλανόδιον Ἀνταποκριτὴ
Ρεπόρτερ καὶ Διαχειριστὴ
Τὸν κύριον Ἰδιοκτήτην
Τὰ ἔχει τζάμπα ὄλα,
Μὲ τὸν πολυτεχνίτην
Στρατιὴν Παπανικόλα

ΑΘΗΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤὸΝ κ. ΘΕΟ

Ἀπὸ τὴν τελευταία «ἐφημερίδα τῆς Βαρσοβίας» παραλαμβάνουμε τὸ παρακάτω χαριτωμένο πραγματάκι. Ἡ ἐφημερίδα τὸ βάζει ὡς γεγονός με ντοκουμέντα:

«Ὄταν τὸ ταχυδρομεῖο ἔφτασεν ἀπὸ τῆς Βολωνίας οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ταχυδρομείου τῆς Βαρσοβίας εἶδαν με ἐκπληξὴ ἓνα γράμμα ἀπευθυνόμενον εἰς «Ἀυτοῦ ὑψηλότητα τὸ Θεοῦ» — Ὁ ἀποστολεὺς ἦταν κάποιος Βλανίσιος Κατζίτσκι, ἀπὸ τὴν Ἀντακούμα τῆς Βολωνίας. Τὸ γράμμα ἦταν ἐν τάξει καὶ εἶδειν ὅτι ὁ γράφων πίστευε πὺς ἢ «Ἀυτοῦ ὑψηλότης ὁ Θεός» βρισκόταν εἰς τὴν Πολωνία γιατί εἶχε βάλει γραμματόσημα ἐσωτερικοῦ. Ὁ Διότης τοῦ ταχυδρομείου τῆς Βαρσοβίας... τὸ εἶδε σκέφθηκε πολὺ καὶ τὸ ἔστειλε εἰς τὸν Διότη τῶν Ταχυδρομείων, ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς σειράς τοῦ σύμφωνα με τοὺς Πολωνοὺς κανονισμοὺς γὰρ τέτοιαις περιπτώσεσιν τὸ ὑπέβαλε εἰς τὸν ὑπουργόν. Ὄταν ὁ ὑπουργὸς τὸ εἶδε τῶστετε εἰς τὸν Πρόεδρον Πιλοσούτσκι ὁ ὁποῖος τάνοιξε καὶ διάβασε τὰ ἔξης:

Ἀντακούμα 31 Δεκεμβρίου 1931

«Ἀγαπητὴ Θεέ,

Ἐγὼ ὁ ὑπογεγραμμένος Βλ. Κατζίτσκι, ῥάφτης ἐξ ἐπαγγέλματος — καθὼς Σὺ εἶσαι γνωστὸς — εἶμαι τρομερὰ χρεωμένος. Τὰ χρυστῶ ὄλα εἰς τὴν οἶκον μου. Ἐφορεῖα. Καὶ καθὼς δὲ μπορῶ νὰ τὰ πληρῶσω, ἢ μικρῆ μου ἰδιοκτησίαν κατεσχέθη. Γι' αὐτὸ, πολυχαρηστικῶς Κύριε, βρισκομαι σὲ ἀπόγνωσιν, καὶ ἐπικαλοῦμαι τὸν οἴκτου Σου, γιατί δὲν ἔχουμε ἄλλο καταφύγιον ἀπὸ Σὲν ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογενεία μου.

Ἐστὶς μου ἀμέσως χίλια Ζλότυ (Πολωνέζικο νόμισμα).

Αὐτὰ τὰ χρήματα δὲ ξαναφύρουν ἀμέσως τὴ χερά σὲ σπιντικὸ μου.»

Βλανίσιος Κατζίτσκι ῥάφτης

Ὁ Μαρσαλ Πιλοσούτσκι διάβασε καὶ ξαναδιάβασε τὸ γράμμα καὶ ἐστὶς τέλος χαμογέλασε καλὸκαρδα. Ἀμέσως ἔπιασε κ' ἔγραψε:

«Κύριε Κατζίτσκι. Πῆρα τὸ γράμμα σου. Σοῦ ἐσωκλείω 500 Ζλότυ. Εὐχόμεν νὰ ἀποδείξῃς ἐστὶς εἶσαι καλὸς καὶ νομοταγὴς πολίτης κατὰ πού κτιριάζει εἰς τὴν πόσ σου.»

Τὸ γράμμα αὐτὸ τὸγραψε εἰς μὴ κόλλα πού ἀπάνω ἦταν τυπωμένο: Πύργος Μπελβεδέρ. (ἡ κατοικία τοῦ Δικτάτορος)

Ἐστὶς λίγες μέρες μὴ ἀπάντησιν ἦρθε εἰς τὸν Πύργον.

Ἐλεγε:

Ἀντακούμα τῆς 6 Ἰανουαρίου 1932.

Ἀγαπητὴ Θεέ,

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ, πολὺ, πολὺ γιὰ τὴ συμπόθειά πωδείξῃς σ' ἓνα φτωχὸ ῥάφτη σάν καὶ μένα.

Τὸ ξέρω ὅτι εἶσαι ἓνας Θεός τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Ὄταν ὅμως μοῦ ξαναστείλῃς λεφτά, πρόσεξε νὰ μὴν τὰ στείλῃς μέσον τοῦ Πύργου Μπελβεδέρ γιατί ἐκεῖ κρατοῦν πάντα τὰ μισὰ ἀπ' ὄλα τὰ πράματα, γιὰ στρατιωτικὰς δαπάνεσ.

Τὴ ἀπάντησε σ' αὐτὸ ὁ Μαρσαλὸς δὲν τὸ λέει ἢ Πολωνέζικη συνάδελφός.

ΔΥΣΤΥΧΑ

ΣΒΕΡΝΑΤΑ

Ἐβγα εἰς τὸ πανθῦρι σου καὶ εἰς τὸν δυὸ κεφτέδες καὶ γὼ γιὰ τὸ χατῆρι σου εἰς τὸ πῶ κιἄλλους μανέδες.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Βουλευτής [δ] ἄνθρωπος χωρὶς σκέψιν καὶ θέλησιν ἰδικὴν του. Μίαν σκέψιν ἔχει μόνον. Πόσες τίς ἔχει ὁ μήνας.

ὑπουργός [δ] Βουλευτής πού κατάρθωσε τὸν στρουγγυλοκαθίσθη εἰς τὸν προὐπολογισμόν. Τὸ ῥῆμα ὑπουργεῖν ὡ σημαίνει: ὑπηρετῶ, χαρίζομαι εἰς τοὺς φίλους μου καὶ τοὺς συγγενεῖς μου χωρὶς νὰ με πάρουν χαμπάρι οἱ ἐφημερίδες. Διότι τότε μοῦ ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς εὐθιξία.

Πρωθυπουργός [δ] ὑπουργὸς με σκουφον.

Πρώην ὑπουργός [δ] πολιτευόμενος ὅστις σηκώθηκε—βιαίως ἢ οικειοθελῶς—χορτάτος ἀπὸ τὸν τραπεζῆ τοῦ προὐπολογισμού. Μεταπολεμικῶς οἱ τοιοῦτοι φροντίζουσιν πρὶν σηκωθῆν νὰ γμῖσουν καὶ τίς τσέπες των ἀπὸ ψητῶ.

ἰδικίτερος γρχιμετεῦς [δ, ἢ] παράσιτος τοῦ ἀφέντη του. Ἄν εἶναι θηλυκός τότε καὶ ὀμοτράπεζος ἢ καὶ σὺνευνος του..

Τέκος [δ] γέννα, καταγωγή, (μεταφ.) τὸ διάφορον χρημάτων δανεισμένων. 2) Τὸ μέσον δι' ὃ κατορθάνουν διάφοροι ἄεργοι νὰ ζῶσιν εἰς βάρος τῶν πολλῶν.

Τοκογύφος [δ] ἄλλοτε ἐλέγοντο οἱ δανειζοντες μὲν με νόμιμον τόκον ἀλλὰ γλύφοντες, εἰσπράττοντες καὶ τὸ τελευταῖον λεπτὸν τοῦ τόκου. Σήμερον οἱ τοκογύφοι καὶ πρὸ πάντων ἐν Μυτιλήνῃ εἶνε διάφοροι φιλόκοι κύριοι, ἐκμεταλλεῦμενοι τὴν πειναν καὶ τὴν δυστυχίαν, καὶ δανειζοντες μετὸ τόκον 30, 40, ἢ καὶ 60 0/0. Οἱ τοιοῦτοι χαίρουσι μεγάλῃς ὑπολείψεως παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ μας.

Ἠρών [τὸ] ἄλλοτε ναὸς ἢ μνημα ἤρωος. Νῦν δ' ἄφορα μαρμαρογλυφικὰ ἐξαρτήματα ἀνεγειρόμενα ἀφελῶς εἰς κάθε πόλιν καὶ χωρὶον διὰ νὰ μᾶς οἰκτείρουν οἱ μεταγενέστεροι. (Βλέπε καὶ ἰδικὴν μᾶς χλιοκατουρημένην ἐλευθερίαν)

Ἀγορὰ [ἢ] δημόσιος τόπος, ὅπου ἄλλοτε συνήρχετο ὁ λαὸς διὰ πωλήσεις, ἀγοράσεις κτλ. Σήμερον ὁ τόπος ὅπου οἱ καταστηματαρχαὶ κλαῖνε τὴ μοῖρα τους.

Προσφυγικὴ ἀγορὰ [ἢ] Μέρους ὅπου ἐγκλείονται διὰ τῆς βίας διάφοροι φτωχοὺσιντες ἐπιχειρηματῆαι, ἵνα τελειώσιν ἐν εἰρήνῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς δασανισμένης των ζωῆς.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Οἱ ἄνδρες πού τὸυς δέρνουν οἱ γυναῖκες τους πρέπει νὰ κάνουν μὲνον ἀγρία. Ὁ δὲ ἦτο ἀσυγχώρητος ἀπρονοησία δι' αὐτοὺς νὰ δώσουν συμμάχους εἰς τὸν ἐχθρὸν των.

§ Τὰ κορίτσια εἶνε καλὰ μὲνον διὰ τοὺς συζυγους πού μποροῦν νὰ κάμουν καλὰ πολλὰς γυναῖκες.

§ Ἄλλοτε τὰ χτένια ἦσαν πολὺ σπάνια. Τὰ εἶχανε μόνον ὄσοι εἶχανε καὶ τὰ γένεια.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΡΗΤΑ

— Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν ἐπομένως καὶ τίς πεθερὸς σας.

— Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας δώτω τὸν ἕτερον τῷ μὴ ἔχοντι. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ παλτά.

— Ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσης. Μὴ ψουνίζετα λοιπὸν βερεσέ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΣΤΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΟΥΣ

Τί μοῦ λέν; Πᾶν οἱ τόσοι σας οἶστοι! Πᾶν τὰ ὀγκάσματα! Ὄσὰ σὰς βάλουν σφιχτῶ, λέει, καπίστρι σῶν δοντιῶν τὰ χάσματα. Ἔτσι ἐνῶ πιλατᾶτε μολοσκι ξέστρωτοι οἴλοι σας, λέν θὰ πέφτει βροχὴ τὸ ματσούκι εἰς τὸ γυμνὸ καπούλι σας.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Ἡ φιλοξενία ἦταν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἑλληνικὴ ἀρετὴ.

— Ἀλλὰ καὶ ἡ ληστεία.

— Οἱ λησταὶ λοιπὸν τοῦ Βαφειοῦ εἶνε γνήσιοι Ἕλληνες.

— Ὁ «Ταχυδρόμος» ἐγινε ὀκτασέλιδος.

— Ἀγλαδὴ μὴ δὲ σὺνθετὸς σχεδὸν γιὰ κάθε μέρα.

— Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» ζάρωσε λίγα τὰ πόδια του.

— Γιὰ νὰ μὴν ξεπερσεύουν ἀπ' τὸ πάλρωμά του.

— Ὁ «Δημοκράτης» ἂν καὶ κόβη καρφὶ καὶ κείνος τῆ νύχτα δὲν ἔλαβε μέτρα ἀκόμα κατὰ τοῦ ψύχους.

— Ὁσο γιὰ τὸν «Τρίβολο» εἶνε ἀλήθεια πὺς βολεῦεται εἰς τὸ πάλρωμά του.

— Ἰσως νὰ τοῦ πέφτουνε πολλὰς μὴνᾶς οἱ χρωματιστὸς μπατανίες.

— Ἰσως...

— Ἐπικροτοῦμεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ σωματείου τῶν τυπογράφων νὰ ἐκδόσιν ἐφημερίδα.

— Διατὶ ὅμως δισεβδομαδιαίαν;

— Δις τοῦ μηνὸς θὰ τρῶνε οἱ ἄεργοι τυπογράφοι;

— Καὶ διατὶ «Ἀμερόλιπτος» καὶ ὄχι «Ἀεργος»;

— Ἡ ἀγορὰ μας τῶριξε στοὺς ραμπέδες.

— Βαρῆθηκαν οἱ καταστηματαρχαὶ τῆς μοναχικῆς ζωῆς.

— Καὶ τοὺς βερεσέδες.

— Ὁ κ. Παπαναστασίος ἔκανε δηλώσεις πρὸς τοὺς «Τάιμς».

— Γιὰ τὰ τοκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος.

— Ἡ Κυβέρνησις τὰς ἐχαρακτήρισε τερατώδεις.

— Ἄρα ὁ Παπαναστάσιος εἶνε τέρας.

— Διότι λέγει τὴν ἀλήθειαν.

— Ἐνῶ ὁ Βενιζέλος Πατέρης τῆς μοιρολατρικῆς φυλῆς.

Τὸ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΑΣ

Ἀπὸ τὸ ἀετυνομικὸν δελτίον Πλωμαρίου ὁ ἀνταποκριτὴς μετ' ἐφέρευσεν τὴν κατωτέρω περίεργον εἶδησιν:

Ἐπαρὰ τῶν ὀργάνων τῆς νυκτερινῆς ἀσφάλειας καθηγήθη ὁ κ. (ὄνομα καὶ μὴ χωρὶς) διότι κατὰ τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν τῆς 6ης Ἰανουαρίου ἀνεστάτωσε τὸ χωρίον τοῦ Πλαγιά κρουγάζω γεωρῶς ἔξωθι τῆς οἰκίας του «Γαμπροῦ! Γαμπροῦ!»

Ἐντρομοὶ οἱ κάτοικοι με ἐπι κεφαλῆς τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν ἐσπευσαν εἰς τὸν τόπον τῆς... πυρκαϊᾶς, ὅπου ὁ... ῥηθεις κύριος τοὺς ἐξήγησεν ὅτι ἐκράυαζε «γαμπρο-ι» καὶ ὄχι «γιαγῆν».

Ἡ εἶδησις μᾶς γεννᾶ δύο ἀπορίας, τὰς ὁποίας εὐτε τὸ ἀετυν. δελτίον ὅτι ὁ ἀνταποκριτὴς ἐφρόντισεν νὰ λύσων. α) Τὶ ἐπαθεν ὁ ἐνεβρωπὸς εἰς τὰ καλὰ καθέμενα κ' ἔβαλε τίς φωνὰς καὶ μάλιστα «γοερός»; Μῆπως εἶνε πατέρας πολλῶν θυγατέρων πού δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰς ἀποκταστήσῃ καὶ τοῦστρεψε κρυμνὰ βίδα, καὶ β) Τὶ δουλιὰ ἔχει ἢ ἀετυνομία σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν; Ἡ πυροσβεστικὴ δ-πηρεσία ἀπᾶς κινήτοποιηθεῖσα - τὸ ἢ μόνη ἀρμόδια νὰ ἐνεργῆσῃ τὰ δέοντα.

SAVOIR VIVRE

Οἱ Νεόνυμφοι

Ἡ συμπεριφορὰ τῶν νεόνυμφων ἀπατεῖ πολὺ μεγάλην λεπτότητα. Ἡ νύμφη ὀφείλει νὰ φέρεται πρὸς τὴν πενθερὰν τῆς μετὰ μεγάλην προσοχῆς, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν τὴν χωνεῖ καὶ ὅτι τὴν κατασκοπεῖ. Πρὸς δὲ τὰς ἀδελφὰς τοῦ συζύγου τῆς μετ' οἴκτου. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆ ὅτι ἤρπασε τὸν προστάτην των καὶ ὅτι συνεπὼς θεωρεῖται ὑπ' αὐτῶν καὶ δικάτως ὡς θανάσιμος ἐχθρὸς. Τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ γάμου τῆς ἢ νεαρὰ γυνὴ ὀφείλει νὰ μὴν ἐξέρχεται μόνη διὰ νὰ μὴ δίδῃ κυρίως εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀνδρός τῆς, ἀφορμάς εἰς μακολογίας δυσαρέστους. Βραδύτερον ἂς κάμῃ ὅ,τι θέλει. Αἱ ῥυτίδες θὰ τὴν προσοπίσουν κατὰ παντὸς κινδύνου. Εἰς τὸν χορὸν τὰς ἐκδρομὰς κ.τ.λ δέον νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς ἢ τοῦ συμπαθεστεροῦ οἰκογενειακοῦ φίλου.

Βαρεισκή Στάφ

Οἱ Ἐκπτώτες Μις

Περίεργα πράγματα συμβαῖνουν μετὰ τὰς διάφορας ἐκθροισμένες Μι-σες τοῦ 1931 Ἡ δὲ Παυλίδου, ἀποπειραθείσα νὰ ἀπαγάγῃ νεαρὸν φοιτητὴν, συνελήφθη ὑπὸ τῶν θρηγυγνῶν τῆς καὶ ἐνεκλίθη εἰς τχο-λαίον Καλοθροικῶν. Ἄλλ' ἢ Μις ἐδήλωσεν ὅτι τὸ σχολεῖον εἶνε ἡμί-μετρον, καὶ ὅτι αὐτὴ προτιμᾶ τὰ ριζικά μέτρα. Τοιαῦτα δὲ εἶνε ἢ ὁ γάμος μετὰ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας τῆς ἢ τὸ Μοναστήριον.

Ἄφ' ἑτέρου ἡ Μις Δραπετῶνα ἔχει δραπετεῦσαι ἀπὸ τῆς 24ης Δεκεμβρίου π. ἔτους. Μέχρι στιγμῆς οὔτε αὐτὴ οὔτε τοῦλάχιστον τὸ ὄρωϊον πτώμα τῆς ἢ ἴχνη του ἀνευρέθησαν. Καὶ εἶνε πολὺ φυσικόν. Ἡ δὲ Θεανῶ Βαρναλη ἦταν τόσο μικρὴ καὶ τόσο τρυφερὴ ὥστε - ἀν προκειται περὶ μακροχρόνιου - νὰ ἔχει φαγωθεῖ μετὰ τὰ κοκκα-λάκια.

ΜΑΓΙΕΥΤΙΚΑ

Παρεγμιστὸς Ντομάτες Νόστιμες καὶ μυρωδάτες

Δέκα δεμάτια μαιντανό Κόφτονε φιλο φιλο Καὶ σπέρδα τρεῖς βροουλίδες Με μὴ δύο λαχανίδες Τὰ τρεῖδες μέσα στοῦ γουδι Προσδέτοντας λίγο λαρδὶ Μπόλινο ἄλατι καὶ πιπέρη — Πῶς τὸ τρέ...οἱ καλογεροὶ — Ὄσου νὰ γενοῦναι λυῶμα Κι' ἐν' εἶομο τὸ γόμα. Γέμισε, ψήσε τίς ντομάτες Σέφριξε κάσιν καὶ φάτες.

ΣΥΝΤΑΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΛΗΛΟΤΕΙΟΥ

Γλωσσόπενες. — Ὁ γλωσσόπενος προέρχεται ἀπὸ ὑπερκόπωση. Ἐάν λοιπὸν σὰς πονήσει ἢ γλωσσα σὰς, δὲν ἔχετε παρά νὰ κλείνετε τὸ στόμα σας ἐπὶ μὴ βδομάδα γιὰ μισὴ ὥρα κατὴ 24ωρον. Ἡ θεραπεία εἶναι εὐλόγητη, μὰ δύσκολη γιὰ δεσποινίδες, ἀκατάλληλη γιὰ κυρίας καὶ ἀνεπάφροστη γιὰ πεθερὸς.

Πενόμετες. — Ἄν σὰς πονήσει τὸ μάτι σας, ἀνοιγοκλείνετε το συχνά! Προσέχετε ὅμως μὴν κἀθετα ἀντίκρυ σας κανέναν ζηλιάρη σὺζυγος μετὴν δημοφῆ γυναικούλα του.

Ἀφρόπενες. — Ἄν σὰς πονήσει τὸ αὐτί σας, κάνετε πὺς δὲν ἀκοῦτε.

Ὁ Γυμνάσιος

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ -- ΔΕΣΤΙΒΕΣ ΚΑΙ ΑΓΑΝΑ

Στῆς Σαπφώς τὸ δρόμο
Νούμερο δεκοχτώ
Μὲ τὸ μάρμαρα Ζωγράφου
Τὸν ἀρχιτυπογράφου
Τὸν «Τρίβλο» συγγραφέου
Κι' ὄλους σὰς χαιρετῶ.
Ἐκεῖ νε τὰ Γραφεῖα
Καὶ τὰ Τυπογραφεῖα
Κατὰ τὸν Β. Ρ. Α. Σ. Ε. Νόμο
Γιὰ τὸν κύρ Ἀστυνόμο

ΥΓΙΕΙΝΗ

ΤΑ ΝΥΧΙΑ

Ἡ παλιὰ θγιεινὴ ἀνεκατανότανε
παντὸς καὶ κεῖ πρὸ δὲν τῆ σπέρ
νανε. Ἰσχυρίζεται ἐξάρνα πῶς τὰ
μεγάλια νύχια εἶνε ἀνθυγιεινά. Δὲν
πρόκειται γιὰ τὸ μικρὸ γαμψὸ νυ-
χάκι τῶν κουρέων καὶ ραφτάδων
μὰ γιὰ ὅλα τὰ νύχια καὶ τῶν τεσ-
σάρων ἄκρων μας. Οἱ μαθηταὶ τοῦ
παλιοῦ κηροῦ ξέρνουνε τί τραβού-
σανε κάθε Σάββατο ἀπόγευμα ἀπὸ
τὸ Δάσκαλο, ἂν δὲν εἶχανε κομι-
μένα σύρριζα τὰ νύχια τους! Μό-
τυχῶς δὲ χρειάστηκαν πολλὰ χρο-
νια, γιὰ νὰ ἐκτοπισθῆ αὐτῆ ἡ τυ-
ραννικὴ θγιεινὴ πρόληψις, καὶ νὰ
θριαμβωθῆ ἡ ἀλήθεια. Σήμερα τὰ
μεγάλια νύχια εἶνε δείγμα καλῆς
ἀνατροφῆς. Ὁ καλὸς ὁ κόσμος δχι-
μονάχα δὲν τὰ κλαδεύει ἀπὸ τῆ
ρίζα, μὰ καὶ τὰ περιποιεῖται περισ-
σότερο κι' ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ
τὰ δόντια τ.υ. Καὶ κάνει πολὺ
καλά. Ἄλλοι σὲ κείνον πρὸ δὲν
ἔχει νύχια νὰ ξυστῆ.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΟΣ — ΝΙΚΗ

Παγώνια. Παγώναν τὰ μουστάκια
καὶ τὰ πόδια. Ὁ ἀέρας φυσού-
σε ἀγρία. Ὁ ἥλιος ἐτήρει οὐδετέ-
ρότητα. Παρ' ὅλα ταῦτα χαλασμένος
κόσμος. Καὶ τὸ μάτς ἔγινε. Οἱ
δύο ομάδες ἀρπάχτηκαν στὰ γερὰ
καὶ ἡ Νίκη ἔχασε τὴν νίκην. Οἱ
φίλαθλοι ἀλλὰ καὶ οἱ φίλαθλος πα-
ρόντες. Διαιτητῆς ὁ Ἀγοραστὴς
τοῦ Ἀρεως ὅστις πρὸς τὸ ὄνομα
μα του δὲν ἐπληρώθη. Ἀμερόλη-
πτος καὶ πολὺ παρατηρητικὸς λο-
γὼ τοῦ ἀναστήματός του. Εἰς κάθε
μελέ πρὸς γινώταν, ἀπλῶνε τὰ πο-
δαράκια του ὡπερ μπαλαρίνα
καὶ τὸ διέλυε. Ὁ Πολ)κὸς ἔχων
βοηθὴν τὸν ἀέρα καθ' ὅλον τὸν ἀ-
γῶνα ἐνίκησε ἡ δὲ Νίκη διότι τῆς
ἐπῆρην ὁ ἀντίπαλος τὸν ἀέρα ἔχασε
καὶ τὸν ἀγῶνα.

Τὸ παιχτὶδι ἦτο ὑψηλὸν λογι-
ποῦ πνέοντος σφοδροῦ ἀνέμου ὅστις
ἀνῆρπαξε τὴν μπάλλαν εἰς τὰ ὕψη.
Δὶ φίλαθλοι δεσποινίδες ἔμειναν
ἀνθυσιαισόμεναι ἀπὸ τὰ πλου-
ζὲν τοῦ τερματοφύλακος.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

— Τὸ καλὸ φαγι: θέλει καλὴ μα-
γαίρισις.
— Μόνον οἱ λαγοὶ κοιμοῦνται
μὲ ἀνοιχτὰ μάτια.
— Τὸ κεφάλι μαρικῶν ἀνδρῶ-
πων εἶνε πιὸ χροτὸ καὶ πιὸ βρο-
δουκίνητο ἀπὸ καθάλαο χαλώνας.
— Ἄν δὲν ἔγεννατο ὁ μακαρί-
της Γουτεμβέργιος ὁ «Τρίβλος» δὲν
θὰ ἐξεδίδοτο.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΠ' ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Ἄγκλημένι μ Τριβουλέτου,
Φέράσ' ἰ μ τα τὰ τσιγάρα
μὰ γιατί μὸ ἓνα μπακέτου ;
Ἔδγιου μέσα σὰ φουγάρα
μία νύχτα οὐλὶ φουμέρνην
τῶ ἀπί μένα οὐλιντουν παίρηνν.
Ἄπὶ τ'ν πείνα εἶνε ἄμαξμένι
μ' κροὶ μουγάλι φυλακουμένι.

* * *

Νὲ ψουμὶ ἀπουτάζου νὲ καπνὸ
τῶ' ἰ πιὸ πούλὺ ἀπ' τοῦ σπῆτιμ π'νὼ
Τῶ' ἰ νάνταν μπάριμ μόνου πείνα
πιὸς τ' λουγαριάζι. Ἄμ τοῦ κρυγῶμα!
Ξέρ' σ τί θὰ πῆ ἀπὰς τοῦ χῶμα
μὲ μῖαν καρπέτα μὲς τοῦ χιμῶνα
νὰ τῶ' μᾶτι ἔνας καλουμαθμένους
σάν ποῦμῖγῶ γι ἰ κατοπουδίδες
Ξέρ' σ τί θὰ πῆ νᾶσι χαδιάρς
τῶ' ἰ τώρα νᾶσι ψειριασμένους !
Νᾶν εἰσι ἀκράτους τῶ' ἰ πλυμένους
τῶ' ἰ τώρα σὰ ζιτιάνους γαζιάρς !
Ἄχ ! βρὸ παλιόγγηρια καμπούρα
στραβὴ πατσῖκα, κτ' σὴ γαδούρα !
Ἄμ' πῶχᾶσα τ'ν καλὴ μ' τ' Θουδῶρα
Τῶ' ἰ τοῦ λιχούδου μ τοῦ γλυκῆ
Τῶ' ἰ τ'ς διαλονουῦμι κάθαν ὠρα !
Ἄχ βρὸ σκατόγγηρια λαδκὸ
Τί μ' ἔκανις π' ἀνάθιμα σι.
Μὲ τ' Θουδουρούλασ' πρὶν νὰ τῶ' μᾶσι
παχιά τῶ' ὁμοῦφ σάν ἀτζιλέλι
τῶ' ἰ τώρα μὲ τοῦ Βγατζιλέλι
ἐν' Αἰβαλιῶτ' κούτραμπιτζῆ
μαχιρουβγάτ τῶ' ἰ καβατζῆ
μ' ἔναν κακούργου Γιλαγῶτ'
ἓνα φυγὸδ' καὺ Γραγαῶτ'
ἓνα ληστῆ Ἀφαλουιάτ.
Τῶ' ἰ μ' ἔναν μπέκρου Καλλουιάτ.
Τοῦ Νικόλα τ'ς Λάξινας τοῦν Κλειῶτ'
Τῶ' ἰ μὲ τοῦ Σ'ἱμου τοῦν Παφλιῶτ'.
Οὐλὶ μέρα παίζιν, χασίσια πίνην
Τῶ' ἰ τ' νύχτα ἔναν παρὰ δὲ δίνην
Δίπλαμ' ἀνὶ γινῶνας τοῦ ψ'λό νιρόντ'
τ'σ ἄλλους μὲς τ' μέτημ κᾶνὶ τοῦ
χουτρούντ.

Μόλα τα γκμπᾶρι, μὴν τὰ μᾶς.
Φοβοῦμι μὲ μὲ ὁσ' νταμᾶς.
Ἄχ βρὸ ξημῶραμα γρηγιά
βαθειά που μ' τ' δότ' σ' ἰ τ' μαχιριά !
Οὐ ΤΙΝ' Σ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΩΡΩΝ

Μὲ 52 τεταῦτα δελτιζ συνο-
δευόμενα ἀπὸ 100 δραχμᾶς
ΜΟΝΟΝ, λαμβάνετε ὡς
— Δ Ω Ρ Ο Ν —
μῖαν ἔτησιαν συνδρομῆν τοῦ
«Τρίβλου»

Δ Ω Ρ Ε Α Ν

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Tenez caisse jusqu' à la mort
= Τενεκέσ μέχρι θανάτου.
Χαρακτηρισμὸς πολιτισμένου μας.
Et la messe à minuit = Ἐλα
μέσκα τὰ μεσάνυχτα. Φράσις
χῆρας γαλλομαθοῦς.

«e que j'ai a mirai au c'ne-
ma.c'été:it un colosse= Ἐκεῖνο
πὸ εἰθᾶμασκα στὸ σινεμά ἦ-
ταν ἓνας... (ἡ λογοκρισία ἐβγαλε
μὲ λέξη).

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Εἶν κπ' ὄξου ἀγκαδιρὸ
μ' ἓνα κᾶτ'σ'ν'ου στ' οὐμᾶτέλι
Ἐχι ἀβᾶ τὸ τῆ ζ' μὲ ἀρμυρὸ
Τρόπα του τᾶ μὲ σὶ μέλι.
(Μὰ τοῦ καταπνᾶρ τ' λημοῦς
Ἐν εἶνε ἔφτου π' βάζι ἡ νοῦσ').
Λύσις: Ἀχνός.

ΤΟ ΞΥΠΝΗΤΗΡΙ

Σὰν πήγαυε στὸ σπίτι της
χαμήλωνε τὸ φῶς
καὶ τοῦλεγε ὁ ἔρωσ μας
πρέπει νᾶνε κρυφὸς
γιατί εἶμαι χῆρα κι' ὁμορφῆ
καὶ κάθε κηκή γλῶσσα
λόγια πολλὰ θ' ἀράδιαζε
καὶ κατηγορία τόσα.
Καὶ κείνος ἐκαμάρωνε
τὰ ζηλευτὰ της κάλλη.
Τὰ ὀλόχρυσᾶ μαλλάκια της
ποῦ εἶχε στὸ κεφάλι.
Τὰ φρύδια τὰ ὀλοστρογγυλα
ματάκια σάν ἀστέρια
μαγουλα τριαντάφυλλα
καὶ κουτυλένια χέμια.
Καὶ στήθος ὑπερήφανο
χαριτωμένῃ γάμπα
κι' ὁσο τὴν ἐπλησίαζε
χαμήλωνε τῆ λάμπα
Τρελλὸς ὁ Γιάννης

— βλέπετε τὸν λέγαυε καὶ Γιάννη—
μῖα νύχτα τῆς ἐφόρεσε
τοῦ γάμου τὸ στεφάνι.
Πέρασ' ἡ ὠρα φύγαυε
πάν ὅλοι οἱ καλεσμένοι
ἡ πρῶνη χῆρα γδύνεται
καὶ τὸ γαμπρὸ προσμένει.
Τὰ στήθη τὰ ὀλοστρογγυλα
μὲς στὸ κουτὶ τὰ βάζει
δὺς μᾶσκες ἀπ' τὸ στόμα της
τὸ πηγαδίσιο βγάζει
Φούστες καὶ μεσοφούστανα
κρεμαίε στὸ καρδί
καὶ τὸ ἀφράτο της κορμὶ
μένει ὠσὸτὸ φιδί.
Φοράει μῖαν ἀσπρη νυχτικιά
μὲ δαντελένια σκούφια
καὶ κρύβει μὲς στὸ πάπλωμα
Τὰ στήθια της τὰ κούφια.
Πίσω ἀπ' τὸ παραπέτασμα
τῆς πόρτας του κρυμμένος
εἶδε τῆ μεταμόρφωσιν
ὁ Γιάννης ὁ κημένος.
Καὶ στήν κρεββατοκάμαρα
μὲ κάποιο φόβο μπαίνει
(ἡ λάμπα ὁμοῦ πάντοτε
εἶνε χαμηλωμένη)
κι' ἡ νύφη λιγωμένη
τοῦ λέει: Πάρε τὸ κλειδὶ
ποῦνε αὐτοῦ ἐπάνω
καὶ τὸ ρολόγι κούρδισε
ποῦνε στὸ λαβομάγο.
Τὶ ὁ μακαρίτης ἔλεγε
πῶς μὲ γυναῖκα μοιάζει
καὶ πρέπει νὰ κούρδίζεται
κάθε βραδυὰ γιὰ νὰ χτυπᾶ.
Τὸ κούρδισε ὁ ἔρημος
ὁ Γιάννης μὲ στεναξέει
καὶ πέφτει μὲ τὴ νιόνυμφη...
Τὴν ἄλλη μέρα ὁ γαμπρὸς
στέλνει μ' ἓνα χαμᾶλι
ἓνα καινούριον ἔκκερμες
— Μὰ τίνε τοῦτο πάλι ;
— Εἶνε, γυντῖκα ἔξοχο
ρολόγι σου τὸ ἀμώνω
καὶ κούρδισμα χρειάζεται
κάθε ἔξη μῆνες μόνο.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Ζητεῖται : Ἐκκλησίασμα.
Ζητεῖται Κουβαρντάς.
Ζητεῖται: Καρτοπαίκτης.
Ζητεῖται: Βερεσῆς.
Ζητεῖται: Μὲς Λεόςος.
Ζητεῖται: Νίκη διὰ τὸν Παλ)χόν.
Ζητεῖται: Ραδιόφωνον «Φίλιπς».

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Γυιέ μου—λέγει ὁ πατέρας, στὸ γυιὸ
του—ὑπάρχουν δύο πράματα ποῦ πρέ-
πει νὰ ξέρης ἂν θές νὰ προοδέψης στὶς
δουλιές σου.
— Πειὰ εἶνε Πατέρα ;
— Τιμιότητα καὶ ἐξυπνάδα.
— Τί εἶνε τιμιότης ;
— Πάντα—ὅτι καὶ νὰ συμβῆ καὶ ὅσο
καὶ νᾶνε ἐνάντια στὸ συμφέρο σου—
πάντα νὰ κρατᾶς τὸ λόγος σου ἂν τὸν
ἔχεις δοσμένο.
— Καὶ ἐξυπνάδα ;
— Νὰ μὴν τὸν δίνεις ποτέ ;

* * *

Ὁ γείτονας—Γιατί κάθε φορὰ ποῦ
ἡ γυναῖκα σου τραγουδάει βγαίνεις καὶ
κάθεσαι στὴν ὀξέωπορτα ;
Ὁ σύζυγος—Γιὰ νὰ μὴ θαρρῆτε πῶς
τῆ δέρνω.

* * *

— Μαμά ! Ἀγόρασεσ στὴν ἀδεροφού-
λα μου πιάνο ! Λοιπὸν πάρεμου καὶ μέ-
να ἓνα ποδήλατο.
— Γιατί ;
— Γιὰ νὰ πηγαίνω περίπατο ὅταν θὰ
μελετάει.

* * *

— Ἀκου δὲ ! Μοῦ χρωστᾶς αὐτὰ τὰ
χρήματα τρία χρόνια τώρα ἔλα νὰ συμ-
βιβαστοῦμε. Πρέπει νὰ τελειώνη πᾶ
αὐτῆ ἡ ἱστορία. Εἶμαι πρόθυμος νὰ
ξεχάσω τὰ μισὰ ἀπ' ὅσα μοῦ χρωστᾶς.
— Ὥραϊα ! Σὺμφωνοι. Καὶ γὼ θὰ
ξεχάσω τᾶλλα τὰ μισὰ .

* * *

Ὁ δάσκαλος. Πῶς ὀνομάζουμε
ἓναν ἄνθρωπο ποῦ ἐξακολουθεῖ νὰ μι-
λᾷ ἀκόμα ὅταν οἱ ἄλλοι δὲν ἐνδιαφέ-
ρονται γι' αὐτὰ ποῦ λέει ;
Ἐνας μικρὸς μαθητῆς. Δάσκαλο,
Κύριε !

* * *

— Εἶστε παντρεμένοι ἓνα χρόνο καὶ
ποτέ δὲ μαλώσατε !
— Μὴ σοῦ φαίνεται παράξενο ! Ἄν
συζητοῦμε γιὰ κάτι καὶ τύχη νᾶχω δί-
κιο ὁ Γιάννης ἀμέσως τ' ἀναγνωρίζει.
— Καὶ ὅταν ἔχει ἐκεῖνος δίκιο ;
— Ὦ, αὐτὸ δὲν τυχᾶνει ποτέ.

* * *

Ὁ ἐργοδότης.—Ζητᾶς πάρα πολλὰ,
ἀφοῦ μάλιστα δὲν ξέρεις καθόλου τῆ
δουλιᾶ.
Ὁ ἐργάτης.—Ἴσα ἴσα ἐπειδὴ δὲν
τὴν ξέρω θὰ μοῦ πέφτει δύσκολη.

* * *

— Ἄκουσα πῶς ὁ γυιὸς μου σᾶς
χρωστάει ἓνα κοστούμι τρία χρόνια.
— Μάλιστα, Κύριε ! Θέλετε νὰ ξο-
φλήσετε τὸ λογαριασμό ;
— Ὅχι ! Ἕθελα καὶ γὼ μὲ φορ-
σιὰ μὲ τοὺς ἴδιους ὄρους.

Τ.Τ.Τ.Τ.

Δ. Σ. Πλωμάρι. Ἡ «Ἐπιστροφή»
σας, ἂν καὶ καλογραμμῆν, δὲν ἐγχι-
νεται. Σᾶς ὀμιλοῦμεν εὐλικρινῶς ἐπειδὴ
σᾶς θεωροῦμεν φίλον.
Κ. Πισσιλ. Ἐνταῦθα. Ἐγεράσατε
καὶ γνώση δὲν ἐβάλατε. Ἄφηστε τὴν
ποίησιν καὶ κυρίως τὴν ἐρωτικὴν διὰ
τοὺς νέους.
κ. Ὁρ. Κ. Καλλονή. Ποῦ τὰ βρι-
σκετε τέτοια δύσκολα θέματα ; Τὸ
«Γλυκόπιτο κρασί» σας λ. χ. μένει
ἀλησμόνητο στὴ μνήμη μας. Αὐτὰ τὰ
θέματα ἀρέσουν.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

Ἐστιατόριον Ἡ «Κατερίδα»
Παιτοποληῶν Ἡ «Ἐυστάθεια»
Παντοπωλεῖον «Τῆς μετρητῆς»
Πτωχοκομεῖον ἡ «Ἄετος»

ΝΤΟΠΙΟ ΠΡΑΜΑ

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΣ ΜΕΡΙΜΝΑ

Ἡ ἀστυνομία συνέστησεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις νὰ μὴ κρατοῦν τοὺς δ'παλλήλους των, παρὰ τὸν Νέμον, πέραν τοῦ θύρου εἰς τὴν ἐργασίαν των. Ἐν καιὶ ἡ τοιαύτη σύστασις τῆς ἀστυνομίας μας ὁμοιάζει με συμβουλήν πρὸς εὐνοῦχον νὰ μὴ κάμῃ πολλὰ παιδιά, ἐν τούτοις τὴν συγκαίρουσιν διὰ τὴν φιλεργατικὴν τῆς ταύτης μερίμναν δεδωμένου ὅτι καὶ τὸ νὰ χάστουν μύγες οἱ ἐπάλληλοι πέραν τοῦ δ'κταύρου. θὰ ἰδύνατο νὰ ἀποβῆ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγιάν τοῦ στομάχου των.

ΕΥΡΕΘ Η ΚΟΚΣΡΑΣ

Εἰς τὴν οἰκίαν γνωστοῦ καλοκαγάθου καὶ ὠρίμου συζύγου νεαρῆς κυρίας εὐρέθη κόκορας. Ἡ ἀπωλέσσα ἄς ἀποταθῆ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα ὅπου κρατεῖται ὁ δραπέτης πετεινός.

Ἕβρις δεινὴ

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» τῆς 4ης τρέχ. ἐδημοσίευσε φυτολογικὴν μελέτην, διὰ τῆς ὁποίας υποστηρίζει ὅτι «ὁ Καδύτης εἶνε παράσιτον.» Ἀποροῦμεν πὼς ὁ Εἰσαγγελεύς μας κ. Καδύτης ἐπιτρέπει νὰ γράφωμαι τοιαῦτα πρᾶγματα.

Οἱ καρποὶ τῆς συμφιλίωσης

Πληροφοροῦμεθα ἐχάριστος ὅτι ὁ ἐκ τῶν πρακτέρων τῆς ἀτμοπλοΐας Ἰγγλίση κ. Ἀθανάσιος Μητρίλιος ἀπέκτησε θυγατέρα, ἐνῶ ὁ ἐκ τῶν πρακτέρων τῆς ἀτμοπλοΐας κ. Ἀχιλ. Κουρκουλῆς υἱόν. Ὁ «Τρίβολος» συγκαίρων τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς, εὐχεται ταχεῖαν ἔνωσιν τῶν δύο νεογνῶν πρὸς ἰγξιν τῶν ἀτμοπλοικῶν σχέσιν καὶ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑλληνικῆς Λίας.

Ἕνια τῶν μπατακτηδῶν

Κυβέρνησις μελετᾷ νομοθετικὰ μέτρα διὰ νὰ διευκολύνῃ τρὺς μπατακτηδῆς ἐκ τῶν φορολογουμένων. Ἡ κυβερνητικὴ εὐνοια ἐκδηλώνεται ζωηροτέρα ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες καθυστεροῦν φόρους πρὸ τοῦ 1926. Εἰς αὐτοὺς σκέπτεται νὰ χαρίσῃ τὰ 50 0/0 τοῦ χροῖου των, εἰς ἐπιβράβευσιν τῆς ἐξυπνάδας πού εἶχαν νὰ μὴν πληρῶνουν τόσα χρόνια. Εἰς τοὺς ὀφειλέτας φόρων ἀπὸ τοῦ 1926—1930 χαρίζει μόνον τὸ 25 0/0. Δι' ὄσους δὲν χρεωστοῦν τίποτε θὰ θεσπισθῆ παράσημον ἡλιθιότητος, ὅπερ καὶ θὰ τοῖς ἀπονεμηθῆ ἐπισήμως.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ—ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Εἰδοποιούμεν τὴν ἐξιότιμον πελατεῖάν μας ὅτι ἐπλουτήσαμεν τὸ ἐπὶ τῆς προκυμαίας καφενεῖον μας με' ὄλα τὰ νεώτερα ἐργαλεία καὶ ἐπιπλα τὰ ἀπατούμενα δι' ἕνα τοκετὸν ἐκίνδυνον. Τὸ μοντέρνο μας μαειυτήριον διανυκτερεύει πάντοτε ἔχον δι' ὅσιν τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιστήμης ὅτι οἱ τοκετοὶ γίνονται κατὰ 99 0/0 τὴν νύκτα, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δηλαδὴ ἐννεαμῆνου ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς συλλήψεως.

Οἱ Λαδάδες

Κατόπιν τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου τῆς Εἰσαγγελικῆς μας ἀρχῆς περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἀγοραζομένου ἐλαίου, οἱ λαδάδες συμπόλιται μελετοῦν τὴν ἰδρυσιν ἀνώνυμου ἐταιρείας ἐμπόρων ἐλαιολάδων με' πρῶτον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸν κ. Εἰσαγγελεὶ τὸν Ἀρσίου Πέγου.

Κοινωνικά

Γεννήσις: Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐγεννήθησαν πέντε νῶθα καὶ 2 γνήσια τέκνα.

Θάνατοι: Καθ' ἃ μᾶς πληροφορεῖ ὁ κ. Νεκροθάφτης τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐτίναξαν τὸ πέταλλο τῆσσaras κύριοι καὶ δύο κυρίες. Ἄρα περισσεύουν δύο χῆρες.

Αφίσεις

Ἀφίκετο ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς νήσου καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ χάνι Παταβάλα ὁ κάλλιτος καὶ λαμπρὸς ἐπαίτης κ. Ψωμοζήτης, καλοπληρωτῆς ὁμως συνδρομητής.

Νυφωπιαζαρο

Πτωχὸς νέος καλῆς οἰκογενείας ζητεῖ πλουσίαν παρθένον ὡς νύμφην προσφερόμενος, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς προικῆς, νὰ τὴν διδάξῃ τὰ καθήκοντα τῆς ὑπάνδρου οἰκοδομοποιίης. Γράφετε Τ. Α. Ἐνταῦθα.

Χῆρος καλῆς ἀνατροφῆς, ἀτυχήσας εἰς τὸν γάμον καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις του ζητεῖ θέσιν συζύγου καὶ χοιροβοσκου παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ. Διεύθυνσις X. I. P. R.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΑΣ ΞΕΝΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΜΑΣ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΝΑΡΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων ἂν καὶ ἡ Ἑλλὰς μιμουμένη τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας καὶ Βουλγαρίας θὰ εἶρη κανόνι ἀπήντησεν:

Ἡ Ἑλλὰς ἀκολουθεῖ φιλεργατικὴν πολιτικὴν ἀποδοκιμάζει τὰ πολεμικὰ ταῦτα μέσα τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὑποχρεώσεων. Οὐδ' ἔττον ὅμως, δὲν ἀποκλείεται, ἂν καὶ οἱ μεγάλοι μας σύμμαχοι ἐρχίσουν τοὺς κανονιοβολισμοὺς, νὰ προσχωρήσωμεν εἰς τὸ κίνημα, ἐναντι ἀνταλλαγμάτων ὅμως ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένων αὐτῆν τὴν φεράν.

ΚΡΑΤΙΚΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΑ

50 0/0 ΡΑΜΠΕ 50 0/0

Ἀδῶφ διαλύσεως τοῦ

Κ Α Τ Α Σ Τ Η Μ Α Τ Ο Σ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ! ΣΠΕΥΣΑΤΕ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΓΚΑΦΕΣ

Ἡ Πολωνική ἀστυνομία εἶνε φαίνεται προεδμένη ὅσο καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπὶ χρόνια τοῦ Ὀθωνος. Συνέλαβε ἕναν Ἑβραϊκὸν Ραββίνον περσικὸν ἐπ' τὸ Βελιδικὸν τὴν ὕρα καὶ ἰσχυροῦδος, στὴ συναγωγή, με' τὴν ἰδέα πὼς εἶχε τσεκώσει τὸν Μπολεσεβίκο ἐπαναστάτη Λ. Τρότσκι. Ἡ ἀστυνομία ε χε πέσει ὄμμα τῆς συνωνυμίας τοῦ Ραββίνου με' τὸν ἐξῆριστο Μπολεσεβίκο.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΑΤΙΚΑ

Ὁλας ὁ κόσμος κλείνει τοὺς ἐμπορικὸς του ἰσολογισμοὺς τὴν 31ην Δεκεμβρίου. Τὸ ἑλληνικὸν Κράτος κλείνει τὰ βιβλία του τὴν 31ην Μαρτίου. Ἔτσι οἱ ἀπολογισμοὶ του εἶνε πάντα πρωταπριατικῶς.

ΕΥΓΛΩΤΤΟΣ ΣΙΩΠΗ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ παραμείνῃ πιστὴ εἰς τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις τῆς. Διὰ τὰς ἐσωτερικὰς μας ὑποχρεώσεις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εἶπε τίποτε.

Αἱ δυνάμεις!

Αἱ Δυνάμεις ἐθροθεῖσαι πρὸ ἀδυναμίας νὰ ἐπιβάλουν τὴν θέλησιν των εἰς τὴν Γερμανίαν, σκέπτονται νὰ τῆς δώσωσιν ἐξιμνηνον παράτασιν πληρωμῆς. Ἀλλ' ἡ Γερμανία δὲν ἐξήτησεν παράτασιν. Τίποτα δὲν ἐξήτησεν, ἀλλὰ καὶ τίποτα δὲν δίνει.

Οἱ ἄταφοι

Ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μεταφορὰν εἰς Ἀθήνας καὶ ταφὴν τῶν ἀτάφων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Σοφίας, ἐλπίζουσα τοιουτοτρόπως νὰ θάψῃ συγχρόνως τὰ πάθη καὶ τὰ μίση τῶν Ἑλλήνων.

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

Εἰς τὸ Λουδίνον ἐνέσκηψεν Ἰσπανικὴ Γρίππη. Τὸ ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον διέταξε τὸν στόλον τοῦ Γιβραλτάρ νὰ βομβαρδίση πρὸς ἀντενδίκησιν τὰ Ἰσπανικὰ παράλια.

Οἱ Τράπεζες εἰς τὴν Ἀμερικὴν χρεωκοποῦν κατὰ δεκάδας. Καὶ εἶνε ἐπ' τὴς πλουσιώτερος χώρος ἡ Ἀμερικὴ. Αὐτὰ ἔχει ὁ...νέος κόσμος.

Ὅταν διαβάξῃ κανένας ἀντικυβερνητικὰς ἐφημερίδας λόγει πὼς ἡ Κυβέρνησις ἐξημερώνεται δὲν ἐξημερώνεται. Φτάνει ὅμως νὰ διαβάσῃ ἕνα κυβερνητικὸ φύλλο γιὰ νὰ πεισθῆ πὼς τίποτε δὲ στέκεται ἐπὶ θέσιν τοῦ ἀσφαλέστερου ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησις.

Ἡ Γερμανία ἐκήρυξε τὸν τελωνιακὸν πόλεμον.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐπανερχόμενος ἐξ Εὐρώπης θὰ προβῆ εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ἀμείνων φόρων.

ΠΟΣΕΝ ΕΣΣΕ

Διετάχθη ἡ κατέσχεσις τῆς περιουσίας τοῦ περιφήμου Παύλου Γύπαρη, τέως συμπατριώτατος τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὡστε ἔχει περιουσίαν ὁ κ. Παύλος;